Lietas Nr. C29722514
Lietas arhīva Nr. C-1076-16/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 20.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Lūciņa-Linka
ar tiesas sēdes sekretāri A.Rozīti
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 29.oktobrī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt nekustamā īpašuma uzturēšanas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu 4234,94 EUR, līgumsodu 2568,81 EUR un likumiskos nokavējuma procentus 515,63 EUR, kopā, 7319,38 EUR, visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējums procentus 6% gadā no parāda summas līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasība pamatota ar Komerclikuma 351.panta pirmo daļu, Civillikuma (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembri) 3., 1402., 1587., 1651., 1716., 1717.panta otro daļu, 1759.panta 1.punktu, 1762., 1765.panta pirmo daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta astoto daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu.

2015.gada 11.martā prasība papildināta, norādot, ka parāds kopš prasības celšanas ir pieaudzis, proti pieauguši likumiskie procenti, kas par laika periodu no 10.07.2012. līdz 10.03.2015. aprēķināti EUR 617,26.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus par celto prasību saskaņā ar Civilprocesa likuma 148.pantu tiesā nav iesniegusi.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies, nav paziņojusi par neierašanās iemesliem, nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt.

Atbildētājai/pers. C/ Civilprocesa likuma 56.^{2} panta pirmās daļas 1.punkta noteiktajā kārtībā - Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 13.novembra regulā (EK) Nr.1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs, un ar ko atceļ Padomes regulu (EK) Nr.1348/2000 (81.nodaļa) paredzētajā kārtībā - nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un tiesas sprieduma pieejamības datumu uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi Lielbritānijā.

2015.gada 9.novembrī tiesā, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{2} panta otrajai daļai saņemts apstiprinājums, ka tiesas dokumenti izsniegti atbildētājai.

Tiesa nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā norādītos gadījumus, kad tiesai ir pienākums atlikt lietas izskatīšanu, atbilstoši Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.*

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.*

Civillikuma 3. pantā noteikts, ka *katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.*

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12. pants [redakcija no 2004. gada 1. maija līdz 2009. gada 31. decembrim] noteica, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Savukārt likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12. panta pirmā daļā [redakcija no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 1. janvārim] noteica, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011. gada 1. janvāra) 10. panta 1., 2. un 3. punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Šā likuma 13. panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No lietas materiāliem pievienotās zemesgrāmatas nodalījuma izdrukas ir redzams, ka atbildētājai piederēja nekustamais īpašums, kas atrodas /adrese/, Rīgā, līdz 2013.gada 15.oktobrim, kad uz pirkuma līguma Nr.331129 pamata īpašuma tiesības izbeigušās (lietas 28.-29.lapa).

Dzīvojamā māja /adrese/, ar 2000.gada 4.aprīļa Pilnvarojuma līgumu Nr.128 Par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu nodota RPBO SIA "Pļavnieku nami" apsaimniekošanā, kas 2004.gada 2.novembrī, pamatojoties uz 19.10.2004. Rīgas domes lēmumu Nr.3557 reorganizēta par Rīgas pašvaldības SIA "Pļavnieku nami". Ar 29.10.2010. Rīgas pašvaldības SIA "Pļavnieku nami" reorganizēta un reģistrēta komercreģistrā par SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (lietas 11.-16. lapa).

Ar 20.04.2011. Papildvienošanos Nr.DI-11-2658-lī pie noslēgtajiem nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumiem pagarināts

04.04.2000. pilnvarojuma līguma Nr.128 Par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu termiņš, līdz 05.07.2011. tika noslēgts Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums Nr.RD-110910-ī, ar ko prasītājs uzņēmās pārvaldīt dzīvojamo māju /adrese/ (lietas 18.-27.lapa).

Starp atbildētāju un RP SIA „Pļavnieku nami", kuras tiesību un saistību pārņēmējs ir prasītāja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", 2005.gada 17.novembrī noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr. 40/0640-05 (lietas 30.-34.lapa).

Saskaņā ar Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.1. un 3.2. punktu, maksu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem dzīvokļa īpašnieks saskaņā ar apsaimniekotāja izrakstītajiem rēķiniem veic par katru kārtējo mēnesi līdz nākamā mēneša 10. datumam.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai gan uz Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma, gan uz likuma pamata ir pienākums maksāt par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

Tiesa uzskata, ka ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem pilnībā ir pierādīti apstākļi un fakti, kādi norādīti prasības pieteikumā. Tiesa nekonstatē, ka atbildētāja būtu apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, nav apstrīdējusi parāda un aprēķināto procentu apmēru, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka saistības pilnā apmērā būtu izpildītas.

Nodibināts, ka atbildētājas parāds par dzīvokli sācis veidoties no 2007.gada 1.novembra (lietas 42.-56.lapa).

2009.gada 19.februārī parāda summa aprēķināta Ls 817,64, 2009.gada 23.jūlijā parāds aprēķināts Ls 1264,95 apmērā, bet 2010.gada 8.aprīlī parāds pieaudzis līdz Ls 1907,99, par ko atbildētāja ar prasītāju, savstarpēji vienojoties, parakstījušas izlīgumu par parāda samaksu (lietas 36.-38.lapa)

Atbildētāja maksājumus saskaņā ar izlīgumiem pilnā apmērā neveica, tāpēc parāda apmērs pakāpeniski pieauga. 2012.gada 9.oktobrī pie Rīgas apgabaltiesas zvērinātas notāres Ingas Kalniškānes atbildētāja ar prasītāju parakstījusi izlīgumu par pamatparāda Ls 3078,98 atmaksu (lietas 39.lapa). Atbildētāja maksājumus pilnā apmērā nav veikusi.

No prasītājas iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem: grāmatvedības arhīva izdrukām un rēķina, ir konstatējams, ka atbildētājas parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2007.gada 1.novembra līdz brīdim, kad atbildētājai beigušās īpašuma tiesības, 2013.gada 15.oktobrim, aprēķināts EUR 4234,94 (lietas 42.-56.lapa).

Izdruka no Zemesgrāmatas apliecina, ka laika periodā, par kuru prasītāja lūdz piedzīt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas, kā arī maksas par pakalpojumiem parādu, atbildētāja bija dzīvokļa īpašuma, /adrese/, īpašniece. Līdz ar to viņai ir pienākums norēķināties ar prasītāju par īpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu, sniegtajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, *ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu atgādinājumu*. Civillikuma 1838.pantā noteikts, *ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo*.

Pierādīt samaksu var ar visiem Civilprocesa likuma 17.nodaļā norādītajiem pierādīšanas līdzekļiem.

Izvērtējot lietas materiāliem pievienoto parāda aprēķinu, secināms, ka atbildētāja laika periodā, kad pusēm pastāvēja līgumiskās attiecības, maksājumus ir veikusi nepilnā apmērā un ar kavējumiem. Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības - nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav iesniegusi pierādījumus par to, ka parāds būtu atmaksāts.

Atbildētāja nav pienācīgi pildījusi savus pienākumus, kurus viņai kā dzīvokļa īpašniecei uzliek likums "Par dzīvokļa īpašumu" un "Dzīvokļa īpašuma likums", līdz ar ko tiesa atzīst, ka no atbildētājas piedzenams pamatparāds EUR 4234,94 apmērā par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2013.gada 15.oktobrim.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka *pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu*.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu*.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu *procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem*.

Civillikuma 1765. pants paredz, ka *procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā*.

Prasītāja par maksājumu kavējumu ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2012.gada 10.jūlija līdz 2015.gada 10.martam EUR 617,26 apmērā, ko tiesa atzīst par pamatotu.

Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.7. punkts paredz, ka maksas par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī maksājumu par pakalpojumiem kavējuma gadījumā par katru nokavēto dienu dzīvokļa īpašnieks maksā līgumsodu 0,3% apmērā no kopējās parāda summas (lietas 31.lapa).

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2008.gada 1.septembra līdz 2012.gada 30.jūnijam EUR 2568,81 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi*. Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta otro daļu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) *līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.*

Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu, *kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts; ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā*. Civillikuma 1722.pants paredz, ka *līgumsoda samaksa neatsvabina šā soda cietēju ne no procentiem vai augļiem, kas no viņa pienākas, ne no zaudējumu atlīdzības, ciktāl tie pārsniedz līgumsoda apmēru, ja vien nav tieši norunāts pretējais*.

Civillikuma 1724.[1] pants noteic, ka *tiesa samazina pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemt vērā citus apstākļus*.

Līgumsods ir saistību pastiprināšanas līdzeklis, kas izpaužas gan kā nelabvēlīgu seku draudi, kamēr saistība vēl nav pārkāpta, gan kā atbildības izpausme, kad ir noticis saistību pārkāpums. Tomēr līgumsods Civillikuma izpratnē nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina (peļņas avots), kas ir pretēji tiesību izmantošanas labticīguma principam. Līgumsods nedrīkst būt paverdzinošs vai nesamērīgi liels. Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, jāvadās no samērīguma kritērija, ievērojot, ka "pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas" (K.Torgāns. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Rīga, 2002., 225 lpp.).

Tiesa atzīst, ka prasījums par līgumsoda piedziņu izvērtējams kontekstā ar Civillikuma 1.pantu, kurā noteikts, ka tiesības un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Saskaņā ar labas ticības principu, katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses. Personai var tikt liegta subjektīvo tiesību izlietošana, ja izrādās, ka otras puses pretējās intereses saskaņā ar

konkrētiem lietas apstākļiem ir atzīstamas par svarīgām.

Savukārt tiesas pienākums ir izvērtēt norādīto saistību un prasījumu tiesisko pamatojumu kontekstā ar samērīguma un taisnīguma principu, ievērojot Civillikuma normu jēgu. Judikatūrā, kas izveidojusies ar Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-113, atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, izvērtējot konkrētos apstākļus, izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem. No Civillikuma 1716.panta normas konstatējams, ka līgumsods, kas nav noteikts konkrētā summā, bet procentos, var augt līdz bezgalībai. Kā atzinis Senāta Civillietu departaments 2008.gada 14.maija spriedumā lietā SKC-212, kur vērtēta līgumsoda apmēra pamatotība, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība. Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, bet ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Papildus minētajam tiesa ņem vērā, ka likumdevējs, pieņemot 2013.gada 20.jūnijā likumu "Grozījumi Civillikumā", kas ir spēkā no 2014.gada 1.janvāra, ir izvērtējis līgumsoda apmēru un atbilstību labticīguma principam, nosakot Civillikuma 1716.pantā, ka līgumsods var tikt noteikts ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Lai arī, pamatojoties uz Civillikuma 3.pantu un likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantā noteikto, tiesai, izlemjot prasījumu par līgumsoda piedziņu, nav tiesiska pamata piemērot šobrīd spēkā esošās Civillikuma normas par līgumsoda apmēra aprobežošanu 10 % apmērā, tiesa to ņem vērā kā kritēriju, lai noteiktu līgumsoda samērīgumu un prasītāja labticību.

Ņemot vērā iepriekš minētos līgumsoda izvērtēšanas kritērijus, tiesa atzīst, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods nav atzīstams par samērīgu, taisnīgu un labas ticības principam atbilstošu, ņemot vērā tā likmi, pēc kādas tas aprēķināts, un laika periodu, par kādu tas aprēķināts, kā arī to, ka atbildētāja maksājumus daļēji ir veikusi.

Tiesas ieskatā, attiecībā uz atbildētāja pieļauto līguma pārkāpumu, samērīgs un taisnīgs, samērojot to ar parāda apmēru, kavējuma laiku, līgumsoda jēgu un mērķi, ir līgumsods 10 % apmērā no parāda pamatsummas. Līdz ar to, šajā daļā prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai līgumsodu EUR 423,49 apmērā. Pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu ir noraidāma.

Ievērojot minētās tiesību normas, tiesnese atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams parāds par apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem EUR 4234,94, likumiskie procenti EUR 617,26 apmērā un līgumsods EUR 423,49.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu *pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.*

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva EUR 445,77 apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu un tiesas dokumentu nosūtīšanu EUR 4,70 apmērā, kopā tiesas izdevumi piedzenami EUR 450,47 apmērā.

No lietas materiāliem un tiesu informatīvās sistēmas izriet, ka lietā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 10,91 apmērā, līdz ar to ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu starpība EUR 6,21 saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 39.panta pirmās daļas 5. punktu ir piedzenama no atbildētājas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu *taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.*

Ievērojot minēto, Civillikuma 1765.pantu un prasītājas lūgumu tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas arī tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6 % no simta gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

Apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, parādu par nekustamā īpašuma uzturēšanu, apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem EUR 4234,94, likumiskos procentus EUR 617,26, kas aprēķināti par laiku no 2012.gada 10.jūlija līdz 2015.gada 10.martam, līgumsodu EUR 423,49, kas aprēķināts par laiku posmu no 2008.gada 1.septembra līdz 2012.gada 30.jūnijam un tiesas izdevumus EUR 450,47, kopā EUR 5726,16 (pieci tūkstoši septiņi simti divdesmit seši *euro* un 16 centi).

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos nokavējuma 6% (sešus procentus no simta) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas EUR 4234,49.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,21 (seši euro, 21 cents), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts labā, maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 105.kabinetā vai nosūtāms pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

/pers. C/ spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas.

Tiesnese I.Lūciņa-Linka